

۲۰۱۶/۰۱/۱۱

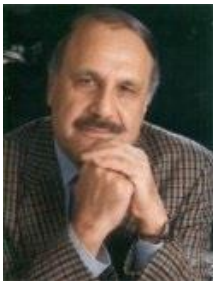

م. نسیم اسپر

ملک الشعراء افغان ها در هجرت

طنز چت بازی!!

عنوان بالا اصطلاحی است در «فیس بُک» که دوستان به آن وسیله با هم تماس گرفته، مطالب

ادبی، سیاسی، عشقی و حتی روابط خصوصی دوستانه را با هم در میان می گذارند.

تماس ها ازین طریق بعضاً موجب ظن و گمان تا سرحد نا آرامی های خانوادگی هم

می شود. یکی از دوستان، در صفحه خود مطلبی را گذاشته بود که در آن، مرد کلان

سالی با دوشیزه جوانی مصروف چت بازیست، در اخیر می خواهند از طریق سکایپ

سیمای همدیگر را زیارت کنند که در نتیجه، پدر و دختری باهم رو برو می شوند. من

ارتجلا بیٹی نوشتم و بعداً با سرودن چند بیت دیگر، طنزی سر بر آورد که اینک تقدیم دوستان می کنم:

که همه می خورد ازو بازی

گاه گاه می کند شراندازی

منبع دشمنی و غمازی

نازی هم از مگس شود تازی

بزدلی را دلاور و غازی

دیگری با خرام و طنازی

گر نسازی، همیشه می بازی

می شود دشمنی و لجبازی

بر دگر موج راکت اندازی

سنگ را در «دَبَه» نیندازی

چه عجب فتنه ایست، چت بازی

گاه دل می برد به یک دو سخن

فیسبک مرجع شراست و فساد

فیل را قیل می کند به نقط

قاتلی را شهید می خوانند

یکی دل باخته به سیمایی

هرکسی با طریقه ای مشغول

گاه در گفت و گو، میان دوکس

بر سر آن، گلوله می بارد

هرچه دیدی، شنیدی رد نکنی

ورنه «پخته پرانکت» بکنند
با کلام و خرام و غمازی
گر، به چنگ آمدی «اسیر» به چت
نتوانی بلند پروازی
«بر زمینت زند که گردی خاک»
ارتباط از طریق چت بازی
تا به رسوائیت نیانجامد
هرگز این کار را نیاغازی

م. نسیم اسیر

فرانکفورت - ۱۸ اکتوبر ۲۰۱۴م

